



Sed Afsaar.

I Tro vær sterkt, i Haab vær glad,
I Trængsel toh kun ei det Mod!
Se, Duen med det grønne Blad
Har overlevet Søndens Blod.

Den Duffe, som skal deles ud,
Den Sorg, som kommer Kar for Kar,
Alt hendes af den samme Gud,
Som tæller dine Godebøer.

Din Duffe læg i Jesu Magt
Og læg hans Rande læst og lid!
Den, som er tro paa Livets Bogt,
Skal krones efter Livets Frist.

Gud give nu, hvad os er bedst
I dette Kar, som stiger frem,
Og samle os til Gladens Jæst
I Sionens Jerusaleem!

(A. T.)

Betragtning.

Men han søgte denne Fignisse:
En Mand havde et Figen træ, som
var plantet i hans Vingaard, og
han kom og ledte efter Frugt paa
den, men fandt ingen. Men han
søgte til Vingaardemanden: Se
jeg er nu i 3 Kar kommen og har
ledt efter Frugt paa dette Figen-
træ og finder ingen. Hvilket er det?
Hvilket skal det ogsaa gøre Jorden
u-nyttig? Men han svarede og sag-
de til ham: Herre lad det staa og
saa dette Kar, indtil jeg saar graaset
omkring det og lagt Ophugning om
det, da vil det bære Frugt! Men
hvis ikke, da lug det om. (Luk. 13,
6-9).

Herren taler! Goo som har Fren
at høre med, han høre! Herren har
en mærkelig Vingaard paa Jorden:
Det er Guds Riges Vingaard. Alle-
rede Israels Profeter sang om den,
hvad Elaf og Gafad (Ps. 80, 9
flg.; Es. 5, 1 flg.) Den Ravn var
paa Datidens Syrog Zion, og saa
faldes den figurlig tolt endnu. Is-
raels Gud havde ndaalgt Zion til
solig, hvor han vilde kette sit Navn
(Ps. 132, 13); der aabenbarede han
Israels sin Magt og Hæder og sin
store Kongemodighed, der Hæder
han Israels sine Forfættelser om end
nu større Aabenbareller af sit Riges

Herlighed og om rige Raadestilbud
til alle Jødt (Es. 25, 6-8). Gud
Aabenbarede i det gamle Testamente
Zion var vel endnu kun demrende,
lig Duffet i en løvfuld Have; men
gjennem dens Blade glimtede dog
en Herlighed uden Lige, og det gamle
Aabenbaringsbøst Israel funde
vel i Sammenligning med alle an-
dre Jødt kaldes „en adel Vintrot“
(Ps. 80, 9). Men først i Tidens
fulde New dog „det fænde Vintrot“
indolantet i Vingaarden, da var
Herre Jesus, hvorom denne Dag
mindes, blev ved sin Dødsforløb, da
han var 8 Dage gammel tegnet som
Verdens Frelser, Jesus, Guds en-
boorne Søn, som om hvem Englene
sang, er det „fænde Vintrot“ (Job.
15, 1*, og Kristi Menighedens Guds
Riges Vingaard og det aandelige
Zion, hvor han aabenbarer sig, fin-
der end nogenlunde.

I denne Vingaard blev ogsaa du,
fjære kristne Mand og Kvinde, plan-
tet, da du var et ganske lidet Barn
indpødet i det fænde Vintrot ved den
hellige Dødt; thi 3, saa Mange,
som ere fødte til Kristus, have først
Kristus, og du kom under den Hel-
ligeaands Pleie med Guds Ord i Me-
nigheden. Kar er vel gaaet siden
den Tid, ja du er maaske bleven
gammel og groo; men fra det „fæn-
de Vintrot, saar du den Dag idag
din aandelige Røring og Randens
sværter til at bære Frugt. Soale-
des er du vøret op og staar nu for
ham som et Figen træ i Vingaarden.
Hørst dig dette vel! Bær du da og
saa Randens Frugter? Hvilke de ere
for du lese i Gal. 5, 22.

Men Jesus taler i Dagens Evan-
gelium om Figen træ, som ingen
Frugter bære. „I 3 Kar siger Vin-
gaardens Herre — er jeg nu kom-
men og har ledt efter Frugt paa
dette Figen træ, men finder ingen.“
Dette lyder saare betænkeligt. E-
t Menneffe kan allsaa vel være ind-
plantet som Barn i Guds Riges Vin-
gaard, kan være vøret op deri til et
fuldvovent Figen træ, af hvilket der
ventes Frugt, han haver gaaet og
hørt Guds Ord, ja Dag efter Dag
været delagtiggjort i Ordets himmel-
ske Sol og Dug og dog er det samme
Menneffe forblevet som det Figen træ,

den hvilket Guds Fie Kar efter Kar
har ledt efter Frugt, men forgæves.
Ordet er utvingsløst giedet hen
over den arme Mand eller Kvinde
Søved, eller har, derlom det er sam-
met længt, kun læstet sig i Gulom-
melle, i Søved, i Løst, Viljen er
uforsandret, Vist det stannar, et Liv
for Verden som altid. O karst, om
det skulde være saa med dig, Men,
Løst, om du maatte staa for din
Dødt som den, hos hvem han
Kar efter Kar har ledt forgæves ef-
ter Frugt! Løst, om det nu bed i
denne Dag om dig: „Hog Træet
om!“

Hjerte Mand og Kvinde! Det er
din inderste Vilje og med din Vilje
dit hele Liv, Herrens din Gud maa
have; kun da bærer du de Randens
Frugter, som begjærer og leder ef-
ter. Du maa kunne svare ham som
Simon Jonaas Søn, naar han spør-
ger i din Samvittighed: „Offter
du mig; du ved alle Ting, du ved at
jeg elsker dig,“ om det end ser med
Løst. Kan du det, vil du det?

Al var det endda din fulde Vilje!
Du begynder idag et nyt Kar, vil du
sprengtligt begynde det i Jesu Navn
og holde dig nær til ham, tro ind
din Dødsbøgt? O vil du det, saa
er han, det forstirter han selv i Da-
gens Evangelium, en Vingaardem-
mand, og det en saa god og lang-
modig, at han paa din Ven vil
være din Løstemand hos Vingaardens
Herre og pleie dig med sin Raade,
saa du kan bære Frugt. Hører du
ikke hans Forbud, „Lad Figen træet
endnu dette Kar blive staaende!“
Om du endnu skal leve det helt til-
ende, det ved kun han, men han vil
nok rette sin Pleie derefter. Og om
du end ikke mere skal opleve et andet
nyt Kar, saa er du dog ver foren,
naar du farer med ham, som er Her-
re over Liv og Dødt, og som, gjør al-
le dem salige, der komme til Gud
formedelst ham.“

O Herre Gud, himmelske Fader!
tilgifs os vore Synder og spar os,
fattige Figen træer i din Vingaard,
spar os for Jesu Skuld og forlad ikke
din troende Menighed blandt os, om
den end staar langt tilbage i at bære
Randens Frugter! Bær vor Løst-
mand hos Faderen og pleie det fage

Figen træ, naar du finder det, saa at
det ikke længer maa gjøre Jorden u-
nyttig, men bære Frugt, dig til Her-
re og Faderen til Velbehag! O Herre
Gud Helligaand! Vist ved at for-
skjære Jesus som vor store og hellige
Faderstærker, der udbræder vellig-
nende Hænder over sin Kirke, og
været du altid styrende og regjerende
Mand efter dens Konges Vilje,
Amen!

En Bibels Historie.

I Udlandet af en liden Landby
i det nordlige Tyskland, der hvor
de store Godebøer bære op,
ligger der en lille Gade med mos-
begroet Stræde. Omendstundt det
stort er Middagstid, ligger der ingen
Maa op ad den lave Skoflen; Lø-
ren er luffet, og alt er stille, som om
Duffet var tomt og forladt. Det er,
fordi Dødens Mæktet er draget ind
i Gufet; paa den esendige Seng lig-
ger en Gude, hvis Kuffet bærer tyde-
lige Spor af usigelig Smarter, og
stille Løstmod naar prøvet i hvert
af de skarpe Træ; isran Sengen
kræfter et ungt Menneffe, og paa
hans løfede Hoved hviler Moderens
visne Haand til den sidste Velsignelse
og over det sorgfurede Ansigt gaar
der nu i Dødens Stund et Glimt
fra en anden og bedre Verden; thi
otte forunder Gud sine Bøer allere-
de paa Dødsleiet at saa en Straale
at se af det evige Lyd, som de ere
ved at gaa i Nødt.

„Det vel, Karst,“ siger den Dø-
de. „Din Fader har nu ventet paa
mig i femten Kar. Saa længe har
Gud tilladt mig at blive hos dig, du
holder af mig; men du holder ogsaa
af Verden. Da du kom hjem fra din
Søndringstid, bragte du Sonden
med dig. For sidste Gang paa den-
ne Jord beder jeg dig; vend tilbage
til din Gud! vend tilbage. Naar du
har begravet mig, saa sølg alt, men
behold blot en Ting — Lov mig det
— min Bibel. Den er et Arvestykke.
Dine Forfædre bragte den med fra
Babylon, da de for sin Troes Skuld
blev forjagne derfra. Alles deres
Navne staa deri lige siden 1620.
Fattige have de alle været; men de
have holdt sig til Guds Ord, og Guds

beslignelse har været med os. Du er den sidste. Skyk Ise Bibelen. Vov mig det!"

— Og kullende lovede den unge Mand alt. C. hånede ham i det Lieblik med sine Taaler kunnet skulle af den smukke borte, som han i sin Besindighed havde bragt over sin Kædet. Han havde gjerne givet sit Hjertesid for at gjøre godt igjen, hvad han havde forbrudt imod hende. For sidste var det, for sidste! Da han saa op paa den Døende, lagde Dødens Engel Haanden paa hendes Hjerte, og det stod stille.

Alle 3, som endnu havde eders hjerte, hvem 3 vilde, og dog bedrøvet, saul paa den Stund da Gud tager dem fra eder. Du ville 3 gjerne udrette, hvad 3 have søgt, og det vil være for sent! for sent! Gud er deres Pine nabue! O, forson sig med dem, medens det endnu heber i Dag!

Karl er paa Vandring. Moderen er begyndt. Jernvinden piser hen over den grønne Græsblat ud paa Kirkegården. Gudebes luttelig; Stenene ere for længe siden folgte i Gulten ere andre slattede Ind, og sin Bibelen er taget med paa Rejsen som et Minde om Fremtiden. De var en rigtig Familienbibel i stærkt Væderbind med Messingvænder, og paa de gulvæde Blade foran stamte en tin, gammelbogs Haandskrift alle Runerne optegnede paa den grundhøderlige Slagt, der er Gang sad paa en rig Vondegaard i Behmen, men som forsligt af Katholikerne, forlod alt for Herrans og Evangeliet Skald og drog bort til fremmede Lande. Bogen var ikke let at læse med i den lærdede Haand; og da Karl valgte den Ind, var dog, i halde sit sidste Læste til sin Kædet var det ikke med noget ventligt Ord at han tog en Del Karrebuds ud af Kasselet for at skaffe Blad til Bibelen; men han gjorde det dog, og naar han var i et Herberg, tog han den ogsaa frem om Aftenen og prøvede paa at læse i den. Men da lygde de andre Svende ham over Skulderen, og naar de saa, hvad han læste i, requæde det med over ham med Spot og Haan! Ja, havde det endda været en uanfængig Bog eller et af disse giffige og uadeltige Skrifter, der blive affatte i Moskva, saa havde de nok snart kastet Besidde med Haanvæden og hans Bog — men Bibelen! hvem lærer nu til Dag i Bibelen! Derfor var alle Minde til Svot, og haanende Ord faldt. Karl lagde Bibelen til Side. Han haanede sig over den, og havde ikke Tanken om Moderen bundet ham, saa havde han efterladt den et eller andet Sted eller forsligt den brannsig for en Blodvænge.

Det er goæet et Kar. Hvad har dette Kar bragt Karl? I et Hospitalet i det store Hamborg bliver der netop bragt to Mennesker ind, hvoraf den ene er bleven hærdt jantet under et Slagsmaal i en Aneipe i Forstaden St. Pauli; den anden er under sit Arbejde styrket ned fra et høit Stillade. De ligge ved Siden af hinanden. Vænge forvæde de bevidstløse mellem Liv og Død. Men næsten i samme Stund rører den bundne Viostrast sig hos den Venge; de begynde at komme sig og lære nu først af Sægepleierisen, hvorefter de ere bragte hertil, hvor mange Natte og Dage de have kæmpet med Døden, hvorefter man endelig har faaet deres Raadne at vide og har bragt deres saa Giendele ud paa Hospitalet. Begjærligt griber den enes Haand efter den anden, og bliver rakt hant; hans Ansigt, af hoi Træl de onde Videnskaber tidligt havde udflettet Kongdommens Hylde-Komst. Miver mærkt, da han forgjæves leder efter sin Pung; hans Vedtænde Anameterer have gjenemslig; Hansien og intet andet efterladt ham end nogle Paster og en to Bog. Med en Jordbædelse kaster han Bogen paa Gulvet: „Hvorfor have 3 ikke ogsaa taget den?“ — Hans Videsselsælle fører forfrættelse: „Hvad er det, du loledes fatter med?“ — „Na, ikke andet end Bibelen!“ — „Na, jeg havde den?“ — „Ja, for mig gjerne; tag bare de frem!“ — Og han skuler sin Ansigt. Guderne, som om han vilde glemme, hvad Gud og Verden og Ise se nøgterverken til Himmel eller Jord. Men Sægepleierisen rækker den anden Bogen, og han staa op og læser om de arbejdendes og Søværdes Jæfser.

Der gaar Uger, og da er begge Sægeleier tomme, og i den Bog, der var Hospitalet føles over alle de oplygte og udfreune, staa optegnet Wilhelm B. reist hælbredet til Missionshuset i Geranhat; Karl B. gaæet til Sø.

Ker ere forgangue. I det fjerneste Østland, hvor en kort, ufrugtbar Sommer knapt lader Moset grønne, medens en ti Maaneder lang Vinter bedækker Jorden med Is og Sne, ligger Richtenfels, en af Geranhaternes Missionstationer. Der have kristi tro Lignere i deres alt overvindende Kjærlighed forsamlet de stakkels Giftnoer, hvem de have forlændt Vadsfæket om Jæfseren, til en kristen Menighed. En Dag kommer nogle Giftnoer hjem fra Afskefangst; Med deres lange, smale Kajaster (Bande) have de sig Bei mellem Isklagerne luffelig paa de Havnen, medens Stormen raser derude. De lle Ind i Missionshuset og fortælle, at en Kvælfangerstid kæmper mod Stormen og Men ikke langt fra Skjære-

ne. Hurtigt løbde de paa Strandbredden et høit brandende Vaal for at betegne den sire Anferulads. Paa Opfordring af Missionaren, der selv springer i Vandene, vove tre sig ned for at tjene de Maffelige som Væfser. Gud hjælpes, og efter en anstrængende Arbejde føre de Skibet ind i den sire Bugt; men under Stormen er en Matros sturiet ned fra Raffen og er bleven livsløstlig loaret. Blødende ligger han paa Dækket, og hvert Lieblik kan blive hans sidste.

Giftnoerne bære ham ind i Missionshuset og lægge ham i Missionarens Seng. Den ombjægteligste Plejedes ham; men det er for sent. Missionaren er havde hans Sægeleier og hans Sjøleisger. Og i en alvorlig Stund, da Matrosens Hjerte luffer sig for hans Formaningens Ord, lægger han Bibelen frem en gammel, søder indbundne Bibel, og da han sætter Messingvænder og vil læse læser den Døende frampostigt og og stræker paa Bibelen; hans Træl fordreies, og han raaber med en frugtelig Stemme: „Fort med den Bog! det er min Bog! jeg har satte den bort, nu vil jeg ikke se den mere! Moder, du faldes — men jeg kan ikke mere høre dig — for sent — for sent!“

Han kaster tilbage i Guderne og er død. — Skækkeligt er det at falde i Hernderne paa den levende Gul — (Atfæll.)

Jern med Billetterne!

Dette Raab overrasjede ingen os, som sad i Jernbanestationen. En hver efterkom Opfordringen, og i Skandufferen som, havde alle sine Billetter rede, for at de kunde saa de jædovnlige Efteren. Jeg lagde, a rahoer efterkom Opfordringen; men skrofs overfor mig sad der en ung Mand, som, hvor gjerne han end vilde, ikke kunde gjøre det. Da konduktøren, efterat vore Billetter var eftersete, rolig ventede ved Døren vare alles Pine rettede paa den unge Mand. Forsjæves rejste han fra sit Plads og endoendte sine kaffrig Kommer; det var til ingen Nytte, der var ingen Billet. Efter nogle Spørgsmaal til den unge Mand fra konduktøren, som derpaa forialt Togføreren, hvad der var i Veien blev der givet Signal til Afgang, og lige før Døren blev lukket, fik den unge Mand at vide, at han maatte betale sin Billet en Gang til, naar han naæde V. Dette var han ikke i Stand til, sagde han, og det gjorde Sagen saa meget værre.

Medens vi storte til den vestre Station, fik jeg mere og mere Interesse for, hvad der var handt der, unge Mand. Atter blev den ene

komme efter den anden endevendt, indtil deres Jædhold blev og ganske beskjænt: Først et stort Anispe Ra-gler, derefter en Del Breve, et Par Haandsker, Papierlumper og mange andre Ting men ingen Billet. Han blev mere og mere urolig og sprugte den Herre, der sad lige overfor ham, hvor længe det vilde være, inden vi naæde V—?

Medens han ledte efter Billetten, tænkte jeg paa, hvorefter jeg vilde have været til mode under lignende Omstændigheder, hvis jeg loledes var til et Sted, hvor jeg var uvejledt, uden Billet og uden Venge til at betale min Rejse. Hvor tilbøjelig til Mistænke vilde man ikke være i et Tilfælde som dette? Medens en unge Mand ledte efter Billetten, og denne endnu ikke var funden, bad den Herre om Vejledning til at gætte, hvad der var ret. Jeg raabte min Pung, saa min Billet lige stillet der og ved Siden af den Venge net til at betale min Rejse Rejse. Saa tog jeg nogle Pengesulter op, tilhød ham dem og sagde: „Jeg har fiddet og tænkt paa, hvorefter jeg vilde været til Mode i Teres Sted, uden Billet og uden Venge til at høre en for. Jeg tilbøder Dem dette for at vise, at jeg har Mediselle med Dem. Skulde De finde Billetten, saa kan De gjøre, hvad De synes med disse Penge.“

Den unge Mand udtrykte sin Tak ved sinne mere end med Ord; og som havde just taget Pengesulterne, da den grønne Billet kom til Sæne først oppe i en Galle Breve, som som havde taget op af en af sine Kommer. Skjønt det ikke blev lydelig idalt, var det en Tilfredsstillelse at enhver af os, som vare i Stuen, so han fandt sin Billet.

Han gav mig mine Penge tilbage, som han nu ikke længere behøvede. Toget standfede og jeg var ved mit Bestemmelsessted. Men mine Taaler kvædede ved det, der var handt paa den sidste Strækning af Rejsen.

Hvilken Vigdend har det ikke med vor Livsvandring paa denne Jord; alle rejse vi, nogle med, andre uden Billet.

„Jern med Billetterne“ skal snart siges til enhver af os, naar vi seile over Dødens store, mørke Bønde, hvis vi ingen Del have i Jesus, hvor doatlig er da ikke vor Stilling. Ingen Adgang til Herlighed, ingen Penge at betale med! Seie viort Liv fører vi paa Seien til Evigheden og vide, at tillidst skal vert Vis efterføle. Det kan være, at vi føres sikkert gennem alle Jæter og Samfælsgheder, det kan være, at vi have Det i Guds Haaber, ere raske og stærke, medens vi ere beruæde. Men have vi ikke modtaget den største af alle hans Haaber,

Jesus, som har lidt for os, ja! Skulle vi aldrig som Det i den store Frelse, som kostede ham hans Liv paa Golgatha.

Hjerte Ven, det kan være, at din Pung er saa fuld af denne Verdens Sels og Guld, at du ikke er udfat for at komme i den Pengeforlegenhed, hvori min Rejsekommerat var kommen. Men har du ikke modtaget Jesus som din Frelser, inden Livsreisen herer ud, da vil du mangle noget, som Sels og Guld aldrig kan forskaffe dig, men som Jesus har kjøbt med sit eget Blod til enhver af os. Min Rejsekommerat sandt i sine Kommer alt muligt, som var nødvendigt til Reisen, undtagen Billeter. Det kan være godt nok, at vi iagttage Religionens ydre Former, det kan være godt nok, at vi høre til et eller andet kristeligt Parti, det kan være godt nok, at vi „have gjort noget godt.“ Men hvis ikke Jesus er hos og bor i os med sin Selligaande Kraft, da ville vi, naar Døden kommer

„Blive uafet og sundet for jet.“

O, lad dig frelse, han døde for dig! En ung Mand, som havde været til Røder, og til hvem der var bleven lidt om hans Sjæl, blev pludselig syg, og i Løbet af 4 Dage gik han bort. Hans sidste Ord til sin Moder var: „O, frels mig! frels mig! frels mig! frels mig! Lad mig ikke dø!“ Derpaa loidt han tilbage og døde. Hans Moder vilde hellere end gierne have frelst ham, men hun kunde ikke: Jesus kunde have frelst ham, men han roabte ikke paa Jesus.

Hjerte Ven, hvorledes end dine Raar ere her, se at komme paa det Reue med, om du er rede til at møde din Sommer.

Venter du til imorgen? Og du ser maaste aldrig Morgendagens Vind som Krar; tog imod hans Raade, han venter, som du.

Jeg var villig til at betale min Rejsebillets Billet. Jesus har betalt din Afgangsbillet til Saligheden, fordi du ikke selv kunde, han har gjort Gode Retfærdighed Arbeid. Den unge Mand modtog mit Tilbud, hans store Trang til ham til at gøre det. Min store Trang til en Frelser til mig til at modtage Jesus som min Frelser, og nu er jeg fri.

O, lad dig frelse, hans Raade er fri!

O lad dig frelse, han døde for dig! „Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde støde bort!“

Hjerte Ven, det er min inderlige Bøn, at din Trang til en Frelser maatte blive saa stor, at den fører dig til Troen at gribe ham, der er bleven min Frelser, ham, der er Velen, Sandheden og Livet.

Sandheden og Livet.—(E. Volvig.)

Godt Klokkerne ringede.

Det var Kvarteret. Klokkerne fra Svens Kirker begyndte at ringe. Der var Støt og Larm og Quien. Klokkerne ringede, men ikke alle hørte, hvad de ringede.

Men Klokkerne ringede ud over Svov: „Se tilbage paa Karet, som vandt!“ — og „vandt!“ lad Effort. „Vagde du alt i Guds Haand, og tog du alt af hans Haand?“ lad det videre. „Hørte du vor faldende Røst og som Dødsdagen ihu? Kan du i Nat sige Gud Tak for alt det, der mødte dig af Sorg, Smertter og Lygdom, og kan du begynde det nye Kar i Jesu Navn?“

I lystig Samlag under Svov og Vandet gaar Glaslet rundt. „Der kommer Klokkerne.“ roaber en. Men saa smes en det lød: „Klokkens Klang, de dødes Sang, Kløkkens Klang, Gravensang.“ Saa kom Tandler og Billeter for ham: Faldte Glas, tomme Kløkker, smittede Røder, Alfred, tomme Kommer, lidet Bed, daarlig Mad, fulle Svov, sukfende Kvæstru. Han maatte hjem. „Gud, hjælp mig at blive bedre!“

Ruset var opløst. Alt var festligt. Familien var landet til Andagt. Salmens Tøer var neppe doede hen, saa lod Klokkerne. Fyndet blev luftet op, saa den fulde Klang strømmede ind: „Se tilbage paa Karet!“ Klang det, „paa Karet, som vandt. Det var Rødeat fra Gud.“ Hver mange Sorger og Glæder saa ikke Mand og Kvæstru i dette Dieblit! — Men — alt var blevet til Belsignelse i Herrens Haand. Og fra deres Hjertter steg den Bøn: „Fader, oplyst os, dine Svov, at vi maa blive Det, du vil!“ — „Ja.“ Klang det, „alt tjener dem til Gode, som elsker Gud.“ Mand og Kvæstru gav hinanden Haanden. „Gud raader for, hvad Karet skal bringe os.“ sagde Kvæstruen fortrøstningsfuldt. „Jesu Navn gjør alle Kar gode.“ Klang det.

Sør blot Guds Ord, bed stiltig, tro, pas dit Arbeide og vær ikke gierne alene, saa skal Gud nok bevare dig for Djævelen.—(Vulher.)

Du vil gjøre „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos dem, som averterte, i Bladets Spalter. Og det vil blive en rigtig og en Tjeneste, dersom du ogsaa nævner, at du saa vedkommendes Avertisement i „Herald.“

Se paa den lyse røde Lap!

Dr. A. P. Johnson, Røst Væge. Kontor: 938 Pacific Avenue (over Westmoreland Hotel) Røst-Indret: Stans 1011, Westmoreland Hotel, Westmoreland Hotel, Westmoreland Hotel. Papir: 101 So. 1 Street, TACOMA, WASH.

Gaa til Hirsch, Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eters Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slægt — ja, som: Hofmandsdrøber, Røst-Drøber, Nigabalsom etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om Luffet. Post-Ordet ekspederes p. Dampvaende. Adresse: Hirsch Pharmacy Co., 1433 1st Ave. N. 1st Street Seattle, Wash.

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE 516 So. Hill St. Ligeoverfor Central Park Los Angeles, Cal. Bløddige Væder, Gød Vejring, Møder i alle Gødder. Gød og Gød under James Selligaale P. P. PAULSEN, Prop

W. & E. Schmidt Co 208 THIRD STREET, MILWAUKEE, WISCONSIN. Skriv eller kom ind til os i Milwaukee, Wis. og se os i alle Gødder. Gød og Gød under James Selligaale og Nigabalsom. Skriv 1007 St. St.

Standinarist Begravelsesbureau C. O. LYNN. Zetelen Stans 1774. GAFFNEY & LYNN. 945 Tacoma Ave.

Lutherist Pilgrim-Hus No. 8 State St., New York. Hvermands Gød her har alle Sæddingstøtter for Gødder og Børge Office. Kritiskligt Herberg for Indvandere og andre Reifende. Pastor E. Petersen, Emigranturidshæuer, træffes i Pilgrim-Hus og har Emigranternes Bt med Raad og Døad. Raad, som kommer fra St. St. 1011 og St. St. 1011 Line Street har ligesom St. St.

Oplag fra Luther Publ. House. Steamship Agency Billetter paa alle første Klases Siner. VISELL & EKBERG 1308 Pacific Avenue Tacoma — Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjøber hos Smith-Henrichsen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Høest tages. 7^{den} „Herald“.

SAM CROW House Furnishing Company. Complete udval. Linoleums, Carpets, Møbler, ovns og crockery. 225-27-29 RIVERSIDE AVE, SPOKANE WASH. Telephone Main 2404

NORRLANDS PHOTO CO. Fjernet af L. Macne og Broadway, Pallard, Wash. Skandinavisk taled.

KLAEBOE DRUG CO. (Institutt 1905) Det Specialiseret er at ekspedere Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande. Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store. Everything in our line. Large stock of latest and standard stationery D. CARL PEARSON. Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

Dr. McEacheran, M.D. Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS PHOTOGRAP ER Latent and up to date work. STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL Mødeshandlere Er det nærfte Hovedkvarter i Everett 1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers PHONES - Office Main 126 Residence - 1st 2081 - Main 2912 Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block. 1053 Elk St. Bellingham, Wa

"Pacific Herald."

trifeltigt Ugeblad, a religious weekly, blyget af Prejstkonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alli udsøgende Redaktionen indsendes til W. D. Bjørke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Ansøgere, Bekendtgørelser og Retiser indsendes til Pastor Ove J. S. Prens, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alli udsøgende dette Blads Forretning besøges af Pastor S. M. Ljernagel.

Breve adresseres "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil saa ham.

Bladet koster

for Aaret.....	50 cts
Halvaaret.....	25 cts
til Norge.....	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Merck!

Det er af "Herald's" Udgivere besluttet at forhøje Bladets Pris fra 50 Cents til 75 Cents Aaret i de Forenede Stater; \$1.00 til Canada og Europa.

Beslutningen vil træde ifra den 1ste Jan. 1908. Dog fra nu af og til den 1ste Jan. 1908 vil følgende Anledning staa aaben.

Alle gamle Abonnenter, som betaler i Forskud for den 1ste Jan. 1908 vil endnu et Aar saa Bladet for 50 Cents. Det samme Tilbud gjælder nye Abonnenter, som indsender sin Subskription for den 1ste Jan. 1908.

De Abonnenter, som endnu staaar til Rest for Bladet, vil, ved at betale op det de ifylder saa Bladet endnu et Aar for 50 Cents hvis det fulde Beløb indsendes før den 1ste Jan. 1908.

Karjagen til Prisforhøielsen er en stadig voksende Underbalance i Kassen.

Vi takker vore Abonnenter for deres store Venlighed bevist paa mange Maader, og haaber at den ikke vil aflage paagrund af dette nødvendige Skridt.

S. M. Ljernagel.

Et glædeligt Aantaar ønskes alle Herolds Læsere!

Med dette Nummer begynder Herald sin 18de Aargang. Et langt Tidrum er tilbage, siden det første Nummer af Herald blev udsendt. Mangt og Meget er ogsaa forandret siden den Tid. Mange af de ærværdige Fædre og Brødre, som hjulpede

det første Nummer af Herald velkommen i sit Hjem er nu vandret bort. De, som først forestod Arbejdet med Herald er paa denne Tid graaet i Herrens Tjeneste.

Bort Distrikt, som dengang ikke eksisterede, er i de forløbne Aar fra 1893, da det blev oprettet, vokset betydelig. Dengang bestod Distriktet af 15 Prester og 17 Menigheder, hvoraf 2 tilhørte Synoden, samt nogle Prædikepladse. Nu har vort Distrikt 36 Prester med tilsammen 72 Menigheder, hvoraf 32 tilhører Synoden. Desuden 37 Prædikepladse, som faar sin Betjening af vort Distrikts Prester.

Vor Skole, som dengang var under Opførelse er nu færdig og frekventeres af 180 Elever. Den store Skjæde, som Engang hvilede paa Skolen er ogsaa reduceret betydeligt.

Herald har ogsaa i dette Tidrum undergaaet forskellige Forandringer. Saaledes har det blandt andet forandret Navn. Da det først begyndte at udkomme i 1891 var det under Navnet: "The Lutheran University Herald." Bladets opgave var da fornemmelig at gjøre vort Samfund's Medlemmer opmærksomme paa den Skole, som skulde bygges herude paa Bestyrelsen. Det blev da udgivet af Korporationen for Skolen og udkom blot 2 Gange om Aaret. I 1895 blev Navnet forandret til Pacific Herald og fra den Tid af har det udkommet hver Uge.

I 1905 blev Bladet overtaget af Pacific Distrikts Prestekonferens og udgives nu af den. Det er et Indremissionsblad, hvis Opgave er at vække Sans for Indremissionsarbejdet i Pacific Distrikt.

Dette er altsammen store Forandringer, som vi for størstedelen har Grund til at glæde os over. Og hvem er det nu vi skylder Takken for alt dette? Det er ham "den ene vise Gud," hos hvem der ikke er Skygge af Dufkistelse. Han, som igaar og idag er den samme, ja til evig Tid.

Hans livsalige Evangelium er ogsaa det samme. Aarene gaar, "Tidene forandres og vi med dem," men Evangeliet, som bringer os Jesumavnet er altid nyt, og bringer Besjuelse og Glæde, hvor det faar Indgang i Hjerte og Hjem. I dette Aar begynder vi ogsaa det nye Aar. I dette Aar vil Herald" som hidtil gjøre sit Indtog i de mange Hjem; thi den sender intet andet Navn ved hvilket det bør os at vorde frelst, end Jesu Navn. I Jesu Navn ønsker vi da alle et godt Aantaar!

Hvem er Kristi Venner?

Kristus har ingen andre Venner end dem, han gjør sig af sine Fjender. — (Luther.)

Jubledningsforedrag, holdt ved Puget Sound Special Konference i Parkland.

Af J. O. Dale.

(Trykt efter Opfordring af Konf.)

Es. 6, 6—7. "Da stæi en af Seraferne hen til mig med en gloende Sten i sin Haand; med en Tang havde han taget den af Alteret. Og han rørte ved min Mund med den og sagde: Se! denne har rørt ved dine Læber, og din Misgjerning er vegen bort, og din Synd er sonet."

Kjære Fædre og Brødre i Herren. Naade være med eder og Fred fra Gud Fader og den Herre Jesus Kristus. Amen!

Der er vel ingen af os, som fuldkommen erkjender Betydningen af den store Gave, der er skænket os i Absolutionen, eller Syndernes Forladelse. Karssagen dertil er vel den, at vi ikke fuldkommen erkjender, hvor saart vi trænger en saadan Gave. Det vil vi først tilfulde erkjende, naar vi stilles Ansigt til Ansigt med den Herre Jehosus selv. Det oplærte Skriftsted er fra Profeten Esaias' Beretning om et Syn, hvori han finder sig stillet Ansigt til Ansigt med Herren. Han fortæller derom med følgende Ord. "I det Aar kong Assias døde, saa jeg Herren sidde paa en høj og ophøiet Trone, og Aaligene af hans Klædebon opfyldte Tæmplet. Seraferne stode hos ham. Ser Vinger havde enhver; med to dækkede han sit Ansigt, og med to stæi han. Og den ene raabte til den anden og sagde: Hellig, Hellig, Hellig er Herren Hærskarernes Gud; al Jorden er fuld af hans Herlighed. Og Lariskernes Postter bævede ved den Raabendes Røst, og Huset blev fuldt med Røg. Da sagde jeg: Be mig, thi jeg er fortabt; jeg er en Mand med urene Læber og jeg bor midt iblandt et Folk med urene Læber og mine Pine have seet Kongen, Hærskarernes Gud."

Du og jeg vil visse blive kaldt frem for Guds Ansigt. Maaffe det sker, før vi aarer. Gør vi her i Tiden nydt Syndsforladelser's Skat, saa skal vi da med Glæde fuldstændig erkjende, hvor stor og herlig den er, og i al Evighed takke og prise Gud derfor. Gør vi derimod fragter den, skal vi da til vor Skam maatte erkjende dens store Herlighed, og i al Evighed anlage os selv for vor gjensidige Taabelighed.

Vi, kjære Brødre, har faaet det Over at bære denne Skat til vore Medmennesker. Det er ofte vanskelig og forbundet med mange Fristelser. Selv er vi ofte fristede til at undervurdere Skattens Værdi. Va der vi os overvinde af denne Fristelse,

maa Høgen blive Ugegyldighed i Udørelsen af vor Skaldsgjæring. Vi trænger derfor altid af mulig Opmuntring. Et saadant Opmuntringens Sted er de oplærte Ord af Profeten Esaias. De toler om: Hverledes Syndernes Forladelse er stadfæstet og bringes til Menneskene. Vi merker:

1. Tjenerne som bringer den
2. Aarene hvori de bærer den
3. Alteret hvorfra den hentes.

1.
Vi vil nok møde mange, som synes, at de godt kan lade være at komme i Berøring med de Tjener, Herren har sendt at bringe dem Syndernes Forladelse. Det har vel sin Grund deri, at de mener, de godt kan tillegne sig denne Skat uden Menneskers Hjælp; hvis de overhovedet vil have den. Det ligger nære fjært for dem, at Gud handler med os gennem Medmennesker og dertil forordnede Midler. Tidsaanden vil ikke sige noget om Ordets Embede og Raadens Midler i sit Forhold til Gud. Den vil handle umiddelbart med ham. Men deri tager den fejl. Gud kommer altid til os gennem sine Tjener og Midler. Vil man forsmå disse, er det det samme som at stenge Døren for Gud. Den Hellige Skrift vrisler af Steder, som viser, hvorledes Gud har handlet med Menneskene gennem sine Sendebud. En Engel behuder Kristi Udfængelse for Jomfru Maria. En Engel ledagel af tusinde andre lader det første Budskab om Frelserens Fødsel lyde. En Engel advarede Josef mod den grusomme Herodes, og byder ham flygte til Egypten med det lille Jesu Barn. Naar Jaren i Jædrelandet er forbi, underretter en Engel ham ogsaa om dette, og siger, at de nu kan vende tilbage. En Engel giver os det første Budskab om vor Frelser's Opstandelse hin Paaske morgen. Disse og mange lignende Tilfælde viser, at Gud handler med os Mennesker gennem sine Tjener.

Herren vil nu uden Tvivl gjøre dette saa klart for Profeten, at han ikke skulde glemme det. Han vil siden komme til at trænge det.

Dette er nedtegnet til Trøst og Opmuntring for os, som er i det samme Embede. Vi har det Over at bringe Syndernes Forladelse til vore Sognekjære. Det var til dette Embede, Herren nu kaldte Profeten Esaias. Han skal i Erfaringens Skole lære at Herren har Brug for Tjener. Derfor kommer ikke Herren selv, men sender en af Seraferne til at sige ham: "Din Misgjerning er vegen bort og din Synd er sonet."

I det nye Testamente har ogsaa Herren sine Sendebud, hvis Over det er at forkynde Evangeliet om Syndernes Forladelse, og saaledes

bringe denne Skat hen til enhver, som hører dem. Vistnok tør ingen af os paaberaabe os et umiddelbart Skuld. Det er heller ikke uduendeagt. Vi tør aligevel være visse paa vort Skuld. Der har været mange tro Ordets Forfandere siden Apostlernes Tid, men ingen af dem havde et umiddelbart Skuld. De var kaldt paa samme Maade som vi. De kaldes Menighedens sit Skuldbrev. Noget andet var i Anfægtelse, var det kun altid en stor Trøst at mindes sit Skuldbrev. Det blev anslaget for at være en Utrøst, der gjorde oprør mod den bestående kirkelige Orden. Men ifølge sit Skuldbrev, som krævede, at han skulde forkynde alt Guds Raad til Salighed, maatte han gøre det, som han gjorde, ellers var han ikke bleven tro.

Vi kan ogsaa berøse vort Skuld for hele Verden. Ingen af os staa i Klasse med de Slags Profeter, som løber hvor de lystre uden Skuld. Saa længe vi er tro i vort Skuld som vi i Sandhed tage de Herrens Ord til Indtægt. „Guds eder hører hører mig, men hvo eder foragter foragter mig.“ Lad os derfor trætte paa til vor Hjemning med Forvisningen om, at vi er Herrens Tjenere, som skal bringe Søndernes Forladelse til vore Tilhørere.

2

Men skulde vi ikke paa egne Evner, Kræfter, Møjskab og Sindighed til at udføre dette, havde ingen af os Frimodighed til at være Færdig en eneste Dag. Vistnok tør vi frage al den kristelige Møjskab og Sindighed, som vi er i Besiddelse af. Thi det hedder jo, at Ordets Tjenere bør være „enfoldige som Duer og snilde som Slanger.“ Men det beror dog ikke paa os, hvornår det Ord vi forkynder vil have Fremgang eller ikke. Skulde det bero paa vort Arbejde og Møjskab, var vi villet som en der vilde forsøge at være Vand med sin tomme Hænder. Skulde vi være Søndeforladelses Raade til vore Sogneborn i tomme Hænder kunde vi ikke bringe dem noget deraf. Nei, vi trænger her til at være den i Sandhed som har Herren skaffet i Ordet og Sakramenterne. Det har derfor meget betegnende været sagt, at de er Bærere af Guds Raade. Vi pleier ogsaa at kalde dem Raademidler.

Det er ikke nok dermed at disse Raademidler træffer os Søndernes Forladelse, men de skaber i det samme Ønske til at modtage den. Trættende skildres dette i det oplæste Skriftsted. Engelen tager en gloende Sten fra Alteret, rører ved Profetens Mund med den og siger: „Se! denne har rørt ved dine Læber og din Sønd er løst.“ Alle hans Migjerninger er ved den brændt bort.

Guds Ord er lige kraftigt og virksomhedsfuldt. Det som bliver berørt deraf man føle det. Man bliver ligesom brændt af det. Røgen kunde maasse indvænde. Det er ikke sandt. Guds Ord synes ikke at have nogen Virkning paa mange, som tilsmældende kommer i Berøring dermed. Ja, lad os lige tilsmældende. Thi det staar jo, at den som virkelig bliver berørt af Guds Ord, kan stemple af det. Profeten kunde have undraget sig at komme i Berøring med den gloende Sten. Kunde jeg og du som undgaa at blive berørt af Guds Ord. Herren tvinger ingen til at komme i Berøring dermed. Som overvælder ingen. Derfor vil vi net møde dem, som ringvægtet Guds Ord og falder det en god Bogstaa, som intet huer. „Nei, siger man, der kan noget ganske andet til derfor vi tør vende at blive salige. Det kan Raad og Liv til. Det skal gøre det.“ Det kan være vel nok at tale om Raad og Liv, men hvor ikke Ordet som at bevise det, bliver der aldrig Raad og Liv. „Mit Ord det er Raad og det er Liv,“ siger Herren.

Ordet er uskult. Det kan ikke forvæmmes med de fysiske Sanser. Læderne behævede Tøgn, og den gamle Adam i os vil vist meget gjerne ogsaa have Tøgn. Vi Mennesker er nu engang lig, at vi ikke kan se et for at fatte det, som ikke kan forvæmmes med de fysiske Sanser. Dette ved Herren meget vel og har derfor afskaffet det. I Sakramenterne har han gjort os et nyt Ord; noget, som vi kan tage og føle paa. Vi kan haade se det og smage det.

Dette er altsaa store som vi skal bringe vore Tilhørere Søndernes Forladelse i. Lad os blidt prædike alle Guds Raad til Salighed, og ikke bare de Gæddomme, som er behagelige for Øj og Øre. Al, som er nødvendigt til Salighed, bør vi forkynde. Hvad enten det kan behøve eller ikke behøve. Dermed skal det dog ikke være sagt, at man netop skulde læse vind paa at være ubehagelig. Man kan ofte fremholde de mest ubehagelige Sandheder paa en sand Raade, at de ikke støder, og aligevel har den største Virkning. Dog bør ingen tage saa meget Hensyn, at han af Frygt for at støde nogen, vilde fornekte eller endog justle en anden for Sandhed. Lad os ogsaa under alle vore Føle om Sakramenterne rette Brug og Opligt, og forvæmm dem til at bruge den blidt. Da vi bringer os Søndernes Forladelse i de rette Aar. Og det må være sin Virkning. Hvad enten vi mærker det eller ikke. Herren har lovet, at „hans Ord ikke skal vende tomt tilbage.“

3

Vi kan ikke tilføje vore Læs-

neemmelighed mod Gud, for den store Gave, han har givet os i sit Ord. Vi bør derfor aldrig blive træt af at fremholde Ordet og Sakramenterne Herlighed og Værdi. I al Prædiken i den rette lutheriske Kirke vil man finde at Raademidlene har en meget fremkaldt Stilling. Gaaede i den reformerte og Færdisten vil man derimod glemmeværende finde at andre ting sættes ligesom høit om sig over dem.

Hvorfor er Raademidlene saa virksomhedsfulde. Hvorfor har de Kraften til at meddele Søndernes Forladelse? Har de den maasse af sig selv? Er Raademidlene Søndernes Søndernes Forladelse? Nei. Hvis det ikke var noget som gav dem denne Kraft, var de ikke værd mere end en faldet Vent Voet Vibeled vilde, hvorefter Raademidlene har sin Kraft. Engelen tager den gloende Sten fra Alteret i det gamle Testamente blev der af ret paa Alteret for Folkets Sønd Dette skede jærlig en Gang om Aars; da Høfesterpresten gif ind i det alerbekendteste. Alle disse Offere bestod paa det store Offer som skulde gjælde for alle Læder. Billedet i vor Tæst er hentet fra de gammel testamentslige Offere. Det forestiller Jesus skret paa Alteret i det allerhelgste i det himmelske Tempel. I det se Offer er det en fuldgældig Betaling for alle vore Sønd og Migjerninger.

Den Herre Jesus giver, altsaa, Ordet og Sakramenterne deres Værdi. Skulde vi tage ham ud af Forhænderen da havde vi dere tomme Aar. Ilden Jesus er den heligste Korstille te tent Snaak, som ikke kan gaae og noget i vor Salighedsdag. Vi vil net maasse møde dem, som debreder os fordi vi prædiker om det samme Sønd og efter Søndag. Vil de ikke Jull engang blive færd af at være som om den Herre Jesus? Har vi ikke, til Afværeling nu og da prædike om noget andet? Ja, vi hører nok af mange Prædiker falder for denne Kristelse, og betræder sine Prædikestole for at holde vore Morat Taler, og politiske Agitationer. Men sandt nok Prædiker har aldeles forfærdet sit Raad. De er utro i sin Hjemning. Jeg haaber at ingen af os, hære Prædiker nogeninde siger under for en sand Kristelse. Lad os altid erinde, at hvorefter Gang vi betræder Prædikestolen kan være den sidste Anledning vi har til at afslutte et Vidnesbyrd om vor Prædiker. Det tør ogsaa være Tilhørere i Forsamlingen, som hører bare denne ene Prædiken. Der kan være andre igjen som kommer i Kirken for sidste Gang. Trætte sig, at maatte leude disse høit uden at lade dem saa vide Veien til Salighed! Det vilde være en forfærdelig Kuffelse. Herren har sendt os for at bringe

og vore Sogneborn Søndernes Forladelse. Vore Menigheder har kaldt os dertil. Kan vi gøre det uden at prædike den Herre Jesus Kristus?

Gud give os den rette Aar og Trøst i Ophængen for Jesu Skyld. Amen.

Hvordan Kristus træffer en Sønd.

Jeg har betalt for mig Sønd, jeg har betalt for Søndens. Jeg har vendt Guds Hjerte i Rigtighed til dig og forberedt dig Liv og Salighed. Den Straf, du har fortjent, har jeg afløst, paa det du skulde have færd, og ved mine Sønd er du reddet; grad derfor ikke vær mig! (Mat 23, 28.) Sel havde du Kar og til at græde over dig selv, efterdi du ved dine Sønd har påført mig utallige Sønd; men dette vil jeg if Hjertet forlade dig. Det har været med min egen gode Vilje, at jeg har påtaget mig dine Sønd og Straffe. Jeg er det Guds Vam, som betaler dine Sønd og Hænder og den himmelske Færd Raade. Mit Glad (steiger ei om dem som Guds Glad; det omrøder meget mere Gud om Forløsning. Det omrøder Himmelen, som den fordrer og berer; det gjør den toefimod stille og væmper hans Torden. Saa efter da dine Sønd, du har grædt nok over dig selv. Jeg har talt dine Sønd og opandret dem. Din Hænder har ikke lært sig til at gulle, at han aldrig kommer ledt dig; thi ved mine Fortjeneste var jeg betalt for Søndens Sønd, som hullede paa dig fra din Værd, og ved mine Tædeligheder har jeg gjenløst dig til et evigt Liv. Vil du være Søndens som Søndens, le, er i mine Sønd er de Sønd og Sønd, der skal skule dig for Søndens og forsikke dig fuldkommen Søndens. Er du Søndens for at blive afmattet som et læt og ufugtig Træ og derfor frugter for Guds strenge Søndens Pffe, saa vid, at jeg i dit Sønd har modtaget dens Sønd. Jeg har ladet mig udrette af de levendes Værd, paa det du skulde høre. Min Fortjeneste skal beskæmme dig, og min Raad, som jeg har forberedt dig, skal lade dig græmmes og blæmme som et Træ, der er plantet ved Vandkælle, som at du frembringer din Sønd til rette Tid. — (Kambach)

„Værder ikke selvsøgt.“

Noget det er sandt, at en Sønd Søndens eller Søndens Søndens er en jærlig Ting, fordi den ofte sætter en Indvirkning, som forfærdiger, naar man lærer mere, som er dog fuldkommet Uvidende endes jærlige, har naar nogen giver sig af med at demme om Ting, som han ikke for-

Det handte for nogle Kar siden, at en Prest gif ombod paa et Jerabanktog for at reise til et noget fjernt Sted. Saasnart Toget var i Gang, blev han tiltalt af en fremmed, som sad i Nærheden, og følgende Samtale paafolgte:

Den fremmede: „Jeg anbygger, at De er Prest?“

Presten: „Jil Hvenelke?“

„Forstaa De Grundsprøgen, hvort Bibelen fra først af er skrevet?“

„Jeg har nok studeret den til en vis Grad.“

„Ved De hvad? Efter min Mening skulde ingen have Met til at prædike, førend han var bleven fuldkommen Kester over de gamle Sprog og den bibelske Historie; og naar han blev det, saa vilde han lægge tillige en stor Del af Bibelen som læst, og Kesten vilde han forklare ganske anderledes end Teologerne gjør.“

Efter en kort Pause smugte Presten: „Dover langt gaar De med dette Tog.“

„Jeg gaar til N.“

„Nu, da har vi tre Timer at reise sammen. Jeg tror, at jeg kan fremstige udenad to eller tre Aavittler af Iste Mosebog paa Hebraisk og ligeaa meget Graff af Johannes. De vil uden Tvil være istand til at afgjøre, hvilke Dels deraf der er falske, og til lige angive Grundene, hvorfor de maa lægges.“

„D.“ svarte Manden. „Jeg forstaaer intet af de Døde Sprog.“ Derpaa henstaa han i en Tausch, som blev afbrudt under Reiten af Reiden. — (Der er. Krol.)

Sort Arbeidsfæll.

Washen.

Julen feiredes her paa en meget hyggelig Maade. Anden Juledag var der Gudstjeneste paa Formiddag. Om Aftenen havde vi vor Julefest. Det er den anden af denne Slags Fester vi har fejret i vor lille Menighed. Lidt over tyve Børn deltog i Programmet og det skal siges til deres Ros at de gjorde sine Sager godt. Det som tjente til at gjøre Fester endnu mere holdtellig var dette, at det er den første Julefest vi har haft i vor egen Kirke. Overens længe sin Betsignelse til Arbeidet ogsaa i Fremtiden.

Tacoma.

Juletræfesten i vor Presters Kirke holdtes, som sædvanlig, Juledags Aften. Et af Børnene vel udført Program loftedes til af en stor Forsamling. Det var glædeligt at se Kirken fuldt baade Formiddag og Aften den Dag trods det regn- og

stormfulde Veir. Til Børnene uddeltes her ved Juletræet Pragt, store Strømper fuldt med Juleguld samt nogle pene smaa Bøger. Pastor Prens blev overrakt med et prægtigt Guldsur, som Mr. Gunther Storaaen overrakte som Julegave fra Menigheden.

Juledags Aften var Børnene igen samlet om Juletræet, som da var indstillet med „Balsamentet.“ De kom den Aften paa Juleballe fra Søndagskolelærerne. Det led til at baade Børnene og de smaa mørde sig holdtellig. I Værelse af Aftenen blev der ogsaa trakteret med Chokolade. Børnene vil vist længe minde om denne Fest.

Mr. David Carlson og Miss Anna R. Kongen, begge fra Clalla, engleledes Juledag Aften i Gult. Matthies Oien i Old Town. Pastor Prens udførte Balleen. Børn de nærmeste var tilstede, men de udgjorde et ganske stort Selskab. De smaa blev vel samme Kulebuling delt. Et prægtigt Prædiktat blev læst af Juletræet. De sang alle i Nærheden af Clalla. Et parter den Lykke og Betsignelse.

Pastor Prens var sidste Søndag i Clalla, hvor Gudstjeneste for første Gang holdtes i den nye Kirke herude. Prof. Tæver og Pastor Prens var tilstede i vor Presters Kirke i Tacoma, den første ved Formiddagsgudstjenesten og den sidste om Aftenen.

Kort Gudstjeneste holdes der første Søndag i det nye Kar i N. S. Hall i Visnarrif Al. 11 Formiddag. Alle er velkomne.

Ruston.

Søndagskoleens Juletræfest holdtes anden Juledags Aften i vor lille Kirke herude. Programmet udgjorde af Børnene og de var rigtig flinke Prof. Deindahl holdt en pæn Tale om Juletræet, Juleguld og nogle smaa Bøger uddeltes til de smaa Børnene der var været Miss Anna Storaaen og Miss Esther Purvis, som har reist herud om Søndag for at hjælpe Arbeidet fremover. De kom os ogsaa glæde og over at høre de lærerinder, som bor i Ruston, nemlig Miss Gerad og Mrs. Kate Dill. Arbejdere blev ogsaa betraktet med Gæst. Pastor Prens og Pastor Dale, som har foretaget Arbeidet herude i det forløbne Kar, til en Gavn paa \$25,00 fra Amandforeningen.

Arbejdets vil der i den næste Fremtid blive organiseret en Menighed i Ruston.

Gudstjeneste holdes i Kirken den første Søndag i det nye Kar Al. 7.30 om Aftenen.

Genesee.

Den 24de Dec.—Igaar Aften holdtes en vellykket Juletræfest i vor Presters Kirke, foranstaltet nærmest af Ungdommen i Menigheden. Marie Oien og Anna Dove havde indsovet et Kor, der sang flere vakre Sange; saumme Kor skal ogsaa høre ved Gudstjenesten Juledag. Et godt Program præsteredes, og mange smukke Gaver uddeltes. Tilføds for det mindre behagelige Veir var dog Kirken næsten fuld.

Haywards og Rusel, Cal.

Søndag, den 24de Dec., afholdtes Julegudstjeneste i Haywards og Rusel, Cal., ved Past. E. O. Gustvedt, i Haywards Eftermiddag Al. 3, i Rusel, Al. 7 Aften. I Rusel begyndte Fester med Søndagskolebørnenes Juleprogram, som bestod af Deklamationer og Sange, hvori alle Børnene, omkring 25 i Antal tog Del. Efter Børnenes Program fulgte den yndelige Gudstjeneste, ved hvilken en stor Forsamling talrig Forsamling var tilstede. Efter Gudstjenesten blev et Møde holdt under hvilket en Menighed bestaaende af ti Familier, blev stiftet. Embedsmænd valgtes som følger: Chris. Carlson, Form.; Peter Mathiesen, Sekr.; Martin Tuxien, Kassierer. Der er godt Haab om at Menigheden vil vokse. Naatte Gud vil holde Haanden over denne lille Plante og selv i Kaare give Bessit indtil og udadtil.

Kirkeindvielse.

Det var en Gæstgæddag for Trefoldigheds Menighed i Rockford, Wash., Past. Blakkans kald, da den sidste den Toffigehedsdag, den 28de Nov., til sin Kirke og Prestegaard indviert. Blandt havde Kirken og Prestegaarden været i Brug en længere Tid, men man havde ikke faat dem i fuld Stand før i Høst.

Førud for Toffigehedsdagen havde Menigheden gjort en Kraftanstrengelse, og det viste sig her som saa ofte flere, at en god Vilje drager et tungt Læs. Ikke blot blev Kirken og Prestegaarden sat i fuld Stand, oppudret og malet for Anledningen og det havde udvendig og indvendig, men man havde ogsaa ved Siden deraf samlet Penge til Dregel og Kirkefløse. Kirkefløsen kom desuare ikke til Kirkeindvielsen.

Under Indvielsen intimerede Past. Hellefson fra Genesee og Formand Jose holdt Indvielsestalen og indvierte Kirken i den Treenige Guds Navn. Stedets Prest, Past. Blakkans, oplæste fra Hordoren Menighedens

den Historie, som her vedfætes. Føruden de ovenfor nævnte, deltog Past. Korgaard fra Spokane og Past. Golden fra Coeur d'Alene i Oplæsningen af de forordnede Skriftaffaer.

Føruden disse Prester var der fremmødt nogle Representanter fra Trossil Menighed, Clayton, Wash., en af Past. Blakkans øvrige Menigheder. Medlemmer af vor Presters Menighed, Genesee, Ida., Past. Hellefsons kald, var ogsaa fremmødt. Det er opmuntrende at se, at Søstermenigheder ligeledes lægger sin Interesse for Dagen, ved at deltage i andres Festsigheder og dele deres Glæde. Naar et Lem paa Kristi Vegne glæder sig, glæder alle Vennerne sig med.

I Forbindelse med Kirkeindvielsen holdtes ogsaa Konserens og Samtale-møder med Menigheden.

Tirsdag Eftermiddag indledede Past. Hellefson over Temaet: „Taa den.“ og de andre deltog i Samtalen. Onsdag Eftermiddag forhandlede man over Konfirmationen, ligeledes med Past. Hellefson som Referent. Disse to Møders Forhandlinger var meget belærende og opbyggende og blev fulgte med udeit Interesse af Forsamlingen.

Torsdags Eftermiddag holdtes engeist Gudstjeneste med Altergang. Prædiken blev holdt af Past. Golden og Skrifteturen af Past. Korgaard.

Menighedens Historie.

Trefoldigheds Korst Evangelist Lutherisk Menighed i Rockford, Wash., blev organiseret i Karst 1897. Før den Tid havde følgende af vore Prester betjent Stedet: E. Vorgen, K. Christensen, T. Lannien og M. K. Christensen. Efter M. K. Christensen fulgte E. V. Jægerstrøm, K. S. Sange og Stedets nuværende Prest, J. Blakkans.

Kirken paabegyndtes i 1897 ved Pastor Jægerstrøms Virksomhed i Rockford og Prestegaarden for omkring 5 Kar siden under Past. Blakkans Betjening. Kirken er 22x36 med 8x8 Laarnod. Prestegaarden er 22x28, to Etager høj med 8 Værelser foruden Entré.

Det har kostet den lille Menighed adskillig Arbejde og ikke ringe Opoffelse at faa begge Bygningerne færdige til Indvielse Toffigehedsdagen. Men ved Indvielsen var alt færdig og alt betalt. Kirkefløsen var ikke ankommen, men bestilt og Penge indkommet til Betaling for den.

Følgende Glæde har været betjent kortere eller længere Tid fra Rockford: Clayton og Deer Park, Vans Lake, Springdale, Spokane, Wilbur, Klaira, Loffs Bay, Garlin Bay, Peninsula, Harrison, Redmont, Wallace, St. Maries, St. Joe, Bel-

grove, Fairfield og Hica Peak.
Saaledes ser man, at et udstrakt og vigtigt Missionsstrag har været be-
kjent fra denne Menighed som Mo-
dermenighed.
For alt, hvad Gud har ladet lyf-
tes for os gennem denne Menighed
og dens Presters Arbejde til Udbre-
delse og Befæstelse af hans Rige tal-
fer vi idag Sam. alle god Gavers Gi-
ver. Toffsigelsesdagen, 1907. J.
Hærfan, Menighedens Prest. J.
Danton, Secr.—O. R. S.

Kurifo.

(B. Koen.)

I „Amerika“ for 6te December d.
A. læser vi hvad vi ellers har seet i
samme Blad og i andre Blade mange
Gange:

„Intet Tilfælde har været saa ond-
artet, ingen Sygdom saa haabløs, at
ikke dette gamle, velprøvede Urtemid-
del har virket gavnligt. Gigt, Lever-
sygdom, Koldfeber, daarlig Jordsiel-
se, Forstoppelse og mange andre on-
der forsvinder hurtigt, naar Kurifo
benyttes. Den er tillæbet paa en ær-
lig Maade af egne sundhedsbringende
Rødder og Urter. Den faaes ikke paa
Apotheket.“

Og et andet Sted i samme Blad
læser vi: „Dr. Peters Kurifo løser
Ben og Muskler, Hænter Helbred og
Styrke, fornyer de gamle og gjer de
unge Sterke. Den er ikke en Apote-
fermedicin, men følges kun af spe-
cielle Agenter.“

En af vore Læger, som af „Ameri-
ka“ er i de iitereste Udtryk rost for
sin anerkjendte Dygtighed, i Anled-
ning af hans Vidnesbyrd mod falske
og bedrageriske Anvertissementer, skri-
ver om Kurifo som følger:

„Chicago, Ill., Dec. 11, 1907
Rt. Rev. B. Koen, Præsident for det
norsk-lutheriske Synode,
Decorah, Iowa.

Østlærere —

Til Svær paa Deres Spørgsmaal
med Hensyn til „Kurifo“ vil jeg si-
ge, at efter den engelske Paaskrift
paa den Papiræfte hvori de fleste
ligger som jeg har kjendt, indeholder
„Kurifo“ 14 Procent Alkohol. Uden
tvil er dette en Frugt af Bure Food
Loven. Men der er ingen Omtale af
Alkoholindholdet i de svenske og nor-
ske Paaskrifter som staar paa den
samme Kiste eller paa Flasken selv,
som er uden Merke. Hvorfor? Der
staar ogsaa, at en middels Dosis er
en Spisefeffuld Morgen og Aften, og
at den saakaldte Medicin er fuldstæn-
dig uskadelig, og indeholder kun vel-
gjørende Ingredienter fra Planteri-
get, og kan gaves uden nogen Fare til
Pæren saavel som til Boksene. I de
Anvertissementer som sendes ud af
Tilvirkerne, siges det ogsaa, at Medi-
cinen i enhver Senescende er traag en-

dog for Spædbørn. Den engelske
Paaskrift paa Papiræften siger endog
dette: „En Overdosis kan kun have
lidt midlertidig Svagbed til Følge,
da denne Medicin intet indeholder
uden veigjørende Ingredienter, og li-
gesaa traag kan gaves Spædbørn som
Bokfine.“ Det er vel at merke, at i en
Spisefeffuld af denne Mistur, som
indeholder 14 Procent Alkohol, vil
der være lidt mere end en halv al-
mindelig Teffefuld af ren Alkohol.
Det er usædvanligt at si, at saadan
en Mistur ikke er uskadelig; tvært-
imod i Følle Hænder der er enjol-
dige nok til at tro paa de urimelige
Arav som de der følger Kurifo, gjer
— og der er mange saadanne — kan
den meget let blive forærdelig far-
lig, idet Ferioner som virkelig er jo-
ge, tillidsfuldt loffes til at bruge
denne Mistur med dens 14 Procent
Alkohol, og faaledes til sin Skade ud-
fætte med at søge langdig Lægehjælp,
ikke at tale om Faren for Gradvis at
væmme sig til Brugen af Stimulanter,
men end imaa uskoldige Pæru staar i
Fare for at blive forgiftede (drugged)
og faaledes lide Skade baade paa Le-
vene og Sjæl. Kurifo er ikke det
mindste bedre end hvilketsombest af
alle de andre alkoholholdige vidt og
dredt avtertede Midler mod alle
Sygdomme, mod hvis Brug der nu
gjøres alvorlige Anstrengelser, og vi
faar haabe, at ethvert som Kjenfellen
af de norske Blade gaar fremad, vil
Anvertissementerne af Kurifo, som af
en eller anden færegen Grund faaes
at have nydt speciel Gunst, for be-
tændig blive fjernede fra deres
Spalter.

De har Frihed til at bruge hvad
jeg her har skrevet, paa hvilken som-
helst Maade De finder for godt. I
Kjærlighed, V. Heltøen.“—(Airteti-
dende.)

**PACIFIC DISTRIKTS PRESTER
OG MENIGHEDER.**

- Chinook, Wash.**
Chinook Ev. Luth. Menighed—Guds-
tjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa
norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk.
Søndagskole Kl. 10 Form.
G. J. BREIVIK, Pastor.
- Genesee, Idaho.**
Vor Frelzers—Gudstjeneste som Re-
gel hveranden Søndag Kl. 11 Form.
Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every
other Sunday at 3 p. m.
- Clarkston og Lewiston.**
Gudstjeneste en Gang i Maanedens.
Søndagskole før Gudstjenesten.
- Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel
og Howell.**
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.
- Stanwood, Wash.**
Trefoldighed—1ste Søndag i hver
Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl.
7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl.
11 Form.
- Freeborn.**
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11
Form.

- Camano.**
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3
Efterm.
- Florence.**
Gudstj. 3de Søndag Kl. 2 Efterm.
H. M. TERNAGEL, Pastor.
- Sacramento, Cal.**
Vor Frelzers dansk ev. luth. Menig-
hed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i
hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30
Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30
Aften i Pythian Castle, Hj. af 9de og
J. Sts.
- Suisun.**
Livermore, Pleasanton, Paso Robles,
San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.
- Seattle.**
Immanuel lutherske Kirke af den
Norske Synode, Hjørnet af Olive St.
og Minor Ave., Lake Union car.—
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag
Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole
Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4473.
- Newman, Cal.**
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver
Maaned. Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke.
Søndagskole Kl. 1.
- Los Banos.**
Gudstj. 2den Søndag. Kl. 2. Søn-
dagskole Kl. 1 Efterm.
- Stockton.**
Gudstj. 4de Søndag Kl. 1:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.
- Portland, Oregon.**
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11
Aften Kl. 8 i Vor Frelzers Kirke, Hjør-
net af E 10 og Grant St. Tag Hollywood
eller W. H. eller W. W. Sporvejs til
E Grant St.
- Kelso.**
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.
- Silverton, Oregon.**
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag
Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de
Søndag. Kl. 7:30 Aften paa engelsk.
Ungdomsforeningen møder 2den Søn-
dag Efterm. i Maanedens.
- Barlow.**
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens
Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften
Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag
i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.
- Sedaville.**
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.
- Santa Barbara, Cal.**
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11,
indtagen 2den og sidste Søndag i
Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45
Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath
og First St. Tag Oak Park Car. Tel.
Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.
- San Francisco.**
The Trinity English Evangelical
Lutheran Church, 2222 Howard St.,
near 13th St., San Francisco; resi-
dence, 2222 Howard St. Services:
Sundays at 11 a. m.; Sunday School at
10 a. m.; Sunday Chapel in San Drans
Chapel every Sunday at 3 p. m.
- Oakland, Cal.**
St. Paul's English Ev. Luth. Church,
32nd & Linden Sts. Services Sundays
at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.
- Frußvale.**
Masonic Hall—Services the 1st and
3rd Sundays of every month at 3:30
p. m. Sunday School every Sunday
2:30 p. m.
- Hayward and Russell.**
Services the 4th Sunday of every
month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

- PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.**
- Asberg, O. H., Parkland, Wash.
 - Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom
County, Wash.
 - Breivik, G. J., Chinook, Wash.
 - Blackman, J., Box 175, Rockford, Wash.
 - Borup, P., Car. A og Pratt Sta., Eureka,
Cal.
 - Bjerke, A. O., 19 og Donovan Sta., Bel-
lingham, Wash.
 - Blicher, P., Bonnell, Wash.
 - Bualson, H. E., Silvana, Wash.
 - Christensen, M. A., 125 State St., Bal-
lard, Wash.
 - Carlson, L., 544 Harrison St., San
Francisco, Cal.
 - Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel.
Main 5223, Tacoma, Wash.
 - Eggy, Olaf, 993 E 27 St., Los Ange-
les, Cal.
 - Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Eve-
rett, Wash.
 - Gronsborg, O., 2428 Howard St., San
Francisco, Cal.
 - Hagges, O., 425 E. 10 St. Tel. Scott
3695, Portland, Ore.
 - Hustvedt, S. B., 327 34th St., Oakland,
Cal.
 - Harstad, B., Tel. State 54, Parkland,
Wash.
 - Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
 - Holden, O. M., W. 6-3 Ave., Spo-
kane, Wash.
 - Helmsdal, O. B., Parkland, Wash.
 - Inghrison, H., Fir, Wash.
 - Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
 - Larson, W. A., 1465 O St., Sacramento,
Cal.
 - Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria,
Ore.
 - Norgaard, C. H., E 622 Webster St.
Phone, 5824, Spokane, Wash.
 - Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel.
Red 1376, Bellingham, Wash.
 - Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel.
Home 1218, Santa Barbara.
 - Preus, Ove J. H., 1702 So. J St. Tel.
Main 4270, Tacoma, Wash.
 - Stub, H. A., Tel. Main 4434, 1215
Thomas St., Seattle, Wash.
 - Sørensen, H. W., Box 4, Newman, Cal.
 - Stenrud, E. M., 2222 Howard St., San
Francisco, Cal.
 - Tjerengel, H. M., Stanwood, Wash.
 - Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
 - White, A. O., Silverton, Ore.
 - Xavier, N. P., Parkland, Wash.
 - Xavier, J. U., Parkland, Wash.

Attarbilleder Portretter og Beskæft-
ningsbilleder af alle slags. Hvert Billede
kostet 25 Cents. Hver Billeder leveret i 11 Dage.
De bedste Billeder leveres. Et par Billeder til
Hver Berger, Friid.
344 1/2 Stj. Str., Portland, Oreg.

Office Phone Red. 335
Residence Phone Red 808



F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
535 COMMERCIAL ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA — WASH.

BEN WILLARD
Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD — WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD — WASH.

ROBT. W. COLLINS
Scr. & Wmcker Bks.,
handler med Real Estate og faste
Landsbesiddelse. Lann.
COEUR D'ALENE, IDAHO

Parland Nyheder.

Det skulde have været nævnt i forrige Nummer, at Skolens "Band" og Orkester med Assistance af Post, Preuss og Mr. Nicholson fra Tacoma gav en meget vellykket koncert Fredag Aften den 15de December. "Bandet" og Orkesteret har under Mr. Goltz daglige Ledelse gjort store fremskridt og høstet vellykket Bifald. Et nylig organiseret Mandkor med Alex. Jensen som Leder sang Kierulfs "Korsets bedste Værn og Hjerte" og blev fremfaldt Sang paa Sang. Post, Preuss sang med stor Begejstring The Bandolero og maatte naturligvis frem igjen. Miss Liza Kindles spillede Kudeffens's Minuetoet Ostrom paa sin ledvamlige forstaadelsesfulde Maade og høstede stort Bifald. Mr. P. S. C. Nicholson som har en særdeles raffet og vel uddannet Tenor Stemme sang en Solo som vakte stor Begejstring og maatte sange en til.

De Rekte af Akademiet's Gæster er trille hjem for at tilbringe Juleen hos Slegt og Bænder. For nogle har Husbilageret naar ventes de alle tilkomme ved næste Termis's Afslutning den 7de Januar. Ved Siden af disse kommer der en hel Del nye. Efter alle Beretninger af denne Art er det et indførsels en Del af dem i primære Familier i Skolens Nærhed.

Skolens Board of Trustees holdt Maade her den 15de December.

Juletræfest holdtes Fredag Aften i Skolens Basement. Tiltrødt for det daarlige Veir var den Sælsk uventet fuld. Et godt Program bestaaende af Julialme og Oplesninger udførtes af Menighedskolens Børn. Følger Kortlod holdt en fort Tale over Trøsten: Fred paa Jorden.

En hel Del nye Høst Hatter ind. 3 de sidste 6 a 8 Waanedet er 25 nye Sælsk opstak.

Parland Nyheder.

Til Parland Parochjemæet: Ved Post, Borge fra Post, L. S. Haglund's Gald, \$7; Postor S. W. Orwall's Gald, \$5; Post, J. W. Rasmussen's Gald, \$2; Mrs. Coffman, Parland, \$2; Parland Skolebestyrelse \$5; Mrs. Kristine Strickhof \$1; Smaapengeforbindningen Post, H. Jørgens Gald, \$2; M. Varjen, Seattle \$1; Juleet ved Mrs. Malene Varjen, Harmony, Winn. Mrs. J. A. Lund, \$2; Mrs. Malene Varjen, Mrs. Kallie Kellen, Mrs. L. W. Sorensen, Mrs. John Arnesen, Mrs. Nandi Solbeth, Mrs. J. T. Proffen, Mrs. Ole Scaback, Jr., Mrs. P. T. Varjen, Mrs. Ole

Oftedal, Mrs. Marline Torgerson, Mrs. R. W. Gelle, Mrs. Kristen Nelson, Mrs. Ole Svammen, Mrs. Richard Kofne, Mrs. Albert Johnson, Mrs. C. R. Thundale, Mrs. D. J. Halsted, Mrs. O. C. Stedje, Mrs. Egon Benson, Mrs. Anne Jacobson, Mrs. O. A. Meland, Mr. Olof Scholl, hver \$1, Mrs. Gustaf Meland Mrs. Katal Moen, Mrs. Gunder Berg, Mrs. Veder Steffensrud, Mrs. John Hansen, Mrs. Gjermund Hansen, Mrs. Hans Bergan, Mrs. Jørgen Øjerve, Mrs. T. Sanderson, Mrs. Dan, Sellman, Mrs. Guro Kirkelle, Mrs. Odd Ellis, Mrs. Josephine Johnson, Mrs. Hauken, hver 50c, Mrs. Hørstrud 25c, Jra P. T. Varjen \$2, Mrs. S. A. Nertman, Portland, Ore, \$20; Mrs. P. Hobben, Co., Wis., 50c.; Mrs. G. Houle, Vase Miss, \$1; Mrs. J. A. Christensen, \$2; Mrs. Minnie J. Seiber, \$1; Mrs. H. Proffsen, \$2.

Mrs. T. Varjen.

Sintertænder.

Den Sintertid, den synes lang og meget usæl at være; men ei kan være Juleens Sang hævmed den Dig mon' are.

Dog havde vi engang det her at Jorden eller grænes Og troet et Nød i Skoven ler Og at Natur forklænned.

Dog skænner jeg ved et Sted som ei paa Jærd har Rige. Det er det Sted, hvor Gud er med bist i sit Dømmerrige.

Et Fæder fordem talte her: Herre! her er godt at være; men vilst han ikke tænkte paa at det var jordens Bære.

Men naar paa Jærd man loar Hånd en sig odolet Hellig hvor man da Dømmen ei forloand M' gausse smut og herlig.

Du, Herre Gud, Høst i mit Ørgel en loadan binnestl' Vængel at jeg loar seile til den Høst, her sit' mig fra mit Jængel.

Jorden er en Jammerdal hvor Sorgen bærer hjemme Dømmen, den er Mædens Sol. O! gid vi vel var fremme.

-G. S.

When in Spokane stop at **Hotel Alger** Opposite N. P. Depot Transients a Specialty Free baths.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
928 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists
1128 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

W. T. Christensen,
Notit Læge og Kirurg.
Kontor: 15-17 Jern., 2-4 Off., 7-8 Nive
Køen 1 og 2 Nivea's Dlg., Tøllærk 20a
L. S. anck. E. D. LARSEN &

Trommalds Pharmacy
(Høst Spekt.)
1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash
Tel.: Main 504

Dr. Louis S. Schreuder
nærst Læge og Kirurg.
Kontor: 10-12 Jern., 2-4 Off., 7-8 Nive
PONTIAC
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
Pasage: Main 4408. 7285

Lien's Pharmacy
Standinovill Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvie
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Receipter og pakkes hurtigt.
Tel. James 141 1102 Tacoma Ave

Hildebrand & Gor,
Læge, Dentist, "Electric", "X-ray", "Roentgen"
Kontor: 200 og 202 N. 4th St. Dr. Høst, 1st og 2de Nivea's.
67 Commercial St., Astoria, Ore.

Boghandel.
Et tilhæbet er et endeligt stort god tilbud af gamle og danske Bøger. Der findes med et Høst levet paa frit til rækker paa forlangende. Det bærer bemærket, at dette Høst indkøber en tilde over engelske Bøger, samt en tilde over Bøger, som vi har tilhæbet siden 1905.

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.
416 3rd Ave., S.,
Minneapolis, Minn.

Se paa den lyse røde Lap!